„ЗАСТАВА“ излази редовно: средом, петком и недељом на целом табаку, уторком на по табака.

Цена је за Аустро-Угарску:
на 1 месец . . . . . 1 ф. 20 н.
на четврт године . . . . . 3 ф. 50 н.
За Србију
на четврт год. 8 дин., на по год. 16 дин.

Народни бројеви од петка нарочито за шире народне кругове уређени могу засебно да се претплате, а цена им је:
на 1 месец . . . . . 25 нов.
на четврт године . . . . . 75 нов.

ЗАСТАВА.

ОРГАН СРПСКЕ НАРОДНЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ.

За ОГЛАСЕ плаћа се по 6 новч. од врсте сваких ситних слова; за жиг се плаћа по 30 новч. сваки пут.
За „Приопшење“ плаћа се 20 нов. од врсте

ДОПИСИ шаљу се уредништву, а претплата и огласи администрацији „ЗАСТАВЕ“

Уредништво и администрација „Заставе“ налазе се у кући г. Ст. Јефтића, главна улица

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА не примају се.

РУКОПИСЕ не враћамо.

Поједини бројеви стају 10 новч.

БРОЈ 68. У НОВОМ САДУ У УТОРАК 2. МАЈА 1895. ГОДИНА XXX.

КРИЗА.

(Од нашег извештача из Будимпеште.)

Криза је настављена и то врло акутно. У суботу је био министарски савет, на коме је саветовано, шта да се ради и решено је да се од краља иште да ствар одмах расчисти, јер кабинет Банфијев хоће да **криза буде решена** још **пре седнице горњега дома**, у којима ће се претресати рецепција Чивута и слобода вере, дакле пре уторника. Због тога је на министарском савету углављено, да се за Банфија иште потпуна задовољштина, која би се у томе састојала, што би се позната нота против Аљијардијева пута **одмах у Рим послала**. На истом министарском савету уједно је, ако краљ не би био ово рад учинити састављена **оставка читавог кабинета**, коју су **сви министри потписали** и коју ће Банфи краљу предати, ако задовољштине добио не би.

У суботу у вече одпутовао је Банфи у Беч, где се нада да ће га краљ још у недељу примити. Банфи ће молити краља да ствар одмах реши, како би он још пре седнице горњега дома могао одржати у понедељак или у уторак рано седницу посланичке куће, да би могао одговорити на интерпелацију посланика Хелфија, јер је министарски савет решио, да се на ову ствар мора пре седнице горњега дома одговорити.

У либералној странци врло је мало наде е ће овај пут имати каква берићета, јер је краљ изјавио, да он ову ствар сматра за свршену, из чега дакле излази да краљ не намерава никакве сатисфакције давати. То је у осталом и сам Банфи увидео чим се министар Јожика, вратио из Поле несвршена посла. Са Банфијем је отпутовао у Беч и Јожика. У Риму је овај судар изазвао највеће невадовољство што врло отежтава Банфијеву жељу да се нота у Рим пошље, јер би то учинило још већи непријатан утисак.

У овдашњим политичким круговима сматра се овај корак Банфијев, што хоће пошто по то да прекрха ствар још пре седнице горњега дома као политичан маневар, којим би хтео да учини на краља притисак, да му учини задовољштине, да не би његов пад баш пред сву значајну седницу изазвао неповољне политичке прилике и питање црквено-политичких реформа, које је двору већ непријатно постало, још већма замрсило.

Изгледа да Банфију овај корак упалити не ће. Врло се лако може **Банфи** вратити из Беча већ **као бивши министар-председник** коме ће бити само поверено да ствари води до састава новог кабинета.

Исто је тако мало наде, да ће рецепција Чивута и слобода вере у уторак продрети. =

ВЕСТИ ИЗ СРБИЈЕ.

Београд, 30. априла.

Ситуација. „М. Журнал“ пише: Поред свега полузваничног демантовања о кризи и да кабинет Христићев не ће скоро оступати, опет се са неком извесном упорношћу говори, да је промена владе неизбежна. Поред свега тога што неутрални кабинет има „већину скупштинску“ уза се, како веле неки страни листови, опет не стоји више чврсто. То је увидела и сама влада и са великом вероватношћу говори се, да је кабинет већ дао оставку. Већ је два или три пута Новаковић позиван у двор ради конферисања и многи тврде, да је он у име напредњака одбио да приме састав кабинета, јер су вели, напредњаци уверени да још није дошло њихово време, кад треба да приме државну управу у своје руке. Колико у овим речима има истине, ми не знамо, али да би сад напредњаци погрешили, ако би се примили владе, то је извесно. Ако би апеловали на народ, зна се, какав би одговор добили, да опет владају без народне скупштине, то је сад ризично, јер се боје да и даље својим радом вређају народ. Дакле имајући у виду данашњи тежак положај, а нарочито разорене финансије, они се не смеју примати управе. Што се пак тиче комбинације са Николајевићем, ми сумњамо, да би он у овај мах могао што земљи помоћи. Он за собом нема народ, а видео је већ како је насео са својом неутралном политиком. У осталом његов кабинет не би могао поправити српске финансије, јер паре не би дао нико, а да он буде проста ћуприја за долазак радикала, њему се опет не свиди. За њега би још најбоље било, да батали политику, па да се држи своје литерарне историје, јер ту је био ипак боље среће и уживао је бољи глас. Либерали сами били би за сад такође немогући, јер би морали распустити ову скупштину, а на новим изборима радикалима би опет однели победу и онда би после кратког времена настала поново министарска криза. Остају дакле на мегдану једини радикали, који би у овај мах могли саставити стабилну владу и који би се мирно могли посветити уређењу државних финансија, привреде и просвете. Без дужега мира нема ни помена о каквоме напретку, а владе које немају у народу већину, не могу бити сталне. Страни листови са неком сигурношћу доносе телеграме да се сваког часа очекује ново радикално министарство и очекује се амнестија за све политичке кривце, међу које спадају и осуђени радикали по Чебиничевој афери. И зацело овај акт био би од великог значаја, јер би се тада поново добила вера у правду у Србији. Опште је мишљење да сад у свему треба радити опрезно. Примајући управу државну у своје руке, радикали би имали пуне руке посла, јер је у целокупном државном животу наступио читав дар мар. Дај Боже, да и у Србији наступио једанпут прави мир, да се што обилно почне радити.

*

Потврђен закон. Закон о узимању на знање и одобрењу привремених наређења издатих за време кад скупштина није била на окупу, од 9 маја, 1894. до 10 априла, 1895. год., који је нишка скупштина узаконила потрђен је и у јучерашњем броју „Срп. Новина“ објављен.

*

Несигурност живота у Србији. У четвртак је у Србији, месту Лазаревцу, убијен син попа Тодора Лазаревића, Љубомир Лазаревић. Покојник је жртва неутралне владе данашње, а смрт његова је један чин, којим хоће данашња влада Николе Христића да „угуши“ партајске страсти. Убиство Лазаревића је чисто политичке природе и за њега ће морати, ако икад буде дељена правда у Србији, сам Христић одговарати, јер сви су докази, да је Лазаревић убијен његовим знањем. У тој ствари доноси „Одјек“ писмо ђенерала Саве Грујића, које најбоље расветљује ствар. Писмо то гласи: „Господине уредниче! За расветљење историје грозногa злочина, извршеног прекјуче у Лазаревцу над Љубом Лазаревићем, нека послужи и ово саопштење. Пок. Љуба био је изложен гоњењу и честом кажњавању од стране власти у месту. Због тога се он зимус неко време уклонио из села и провео овде у Београду. Али га среска власт ни овде не остави на миру. Под изговором полагања општинских рачуна за време кад је Љуба кметом у селу био — власт га среска затражи од управе вароши Београда, да га стражарно у Лазаревац спреми, што се и учини. Честити поп-Тодор — отац Љубомиров — похитао је тад у Београд, да код самог шефа владе потражи заштите за угрожену слободу и живот свога сина. Поп-Тодор, као стари мој пријатељ, тад је долазио и код мене. Он ми је причао, како је био код г. Николе Христића; како му се жалио на капетана Пајевића, што му сина гони и осветом прети; да син његов нема никакве рачуне полагати, јер су његови рачуни и код главне контроле прегледани и одобрени; да га сад Пајевић вија само да га по апсанама мучи; да он не верује у сигурност живота свога сина, кад је у рукама Пајевића и лишен слободе, и да Пајвић има везе са хајдуком Владиславом, па кад хоће само кога да убије, упали, опљачка, то само поручи том хајдуку, да изврши. Све ово — говорио ми је тада поп-Тодор — саопштио је самом г. Христићу Он је затражио од попа, да му то и на писмено преда, но поп рече, да то није смео да учини, јер се јатаковање капетаново са хајдуком не може да ухвати и докаже, докле је он у Лазаревцу. За то је поп молио г. министра, да најпре Пајевића премести, или одреди изненадну ревизију, па би се све доказало. На молбу попа Тодора говорио сам о овом гоњењу његовог сина и тадањем министру правде и молио га, да се и он код г. министра унутр. дела заузме, да се што сину поповом не догоди. Да ли је што г. министар Христић по усменој жалби мога пријатеља попа Тодора радио, није ми познато. Сад видимо, да су се страховања несрећног оца обистинила! Страшна слика за јавну безбедност под окриљем „неутралног режима“! — У Београду. С. Грујић.“

У истој ствари добио је и Никола Пашић ове брзојаве:

Лазаревац. Убиство Љубе Лазаревића политичке је природе. Оптужени су као саучесници: капетан Пајевић и два председника. Ствар је обелодањена. Пошљите адвоката. Убиство се спрема и за мене, јер сам им конце похватао. — Милован Лазаревић.

Лазаревац. Начелник Пајевић, кога сам оптужио за саучеснике у убиству мога сина Љубе, узима на одговор писара који је на увиђају био. — Поп Тоша.

Лазаревац. Нашег доброг друга Љубу испратише до вечне куће преко хиљаду пријатеља. — Милован.

Све ово потврђује — вели „Дн. Лист“ — да је убиство Љубе Лазаревића одиста политичке природе. Човек се мора ужаснути при тој помисли, да је власт у

ПОДЛИСТАК.

ХОРАЦИЈЕ СПАРКИНС.

из дикинсових скица.

(Наставак.)

Рано у недељу већ су говорили о г. Спаркинсу. Да ли ће се довести на колима или ће дојахати на коњу? Те су мисли узнемиривале гђу и гђцу Малдертонове цело пре подне.

— Шта ћемо и како ћемо само са твојим братом? питао је г. Малдертон. Кад помислим, да је обичан трговац, језа ме хвата. С тога нисам никог ни позвао од наших познаника осим Флемвела. Не могу ни за које благо, да се спомиње продаја шећера и каве при мом столу. Не марим много што неће крити, да је наш рођак, али се бојим, да се неће уздржати и да ће биш с вољом хтети повести реч о трговини, само да може казати, да је и он сам трговац.

Г. Јаков Бартон, који се овде спомињао, био је власник велике трговине. Иначе прост и неразуман човек. Није се ни најмање стидео признати, да је вешт трговац. Својом трговином се обогатио, па је с тога врло радо то и спомињао.

— Ах, драги Флемвелу, како сте? поздрављао је г. Малдертон свог госта. Флемвел је био мали, окретан човек са зеленим наочарима на носу. Примили сте дакле моју позивницу?

— Као што видите. Иначе не бих био овде.

— Да ли случајно познајете неког господина Спаркинса? Ви иначе познајете сваког бољег човека.

Г. Флемвел је био од оних људи, који су били врло добро извештени о сваком, који је случајно у друштву обратио пажњу на себе, ма на који начин. Тврдио је да познаје све знамените људе, а у истини није никог познавао. У Малдертоновој кући су радо слушали, кад им је неко приповедао о славним и знатним људима, с тога је Флемвел, да им учини по вољи, врло радо приповедао о њима, пошто је знао, да их то највише занима. Имао је и особит начин приповедања Говорио је највеће лажи, при тиме, сам је себе побијао, као да се бојао, да га не држе за славољубивог човека.

— Не познајем га под тим именом. Па ипак све ми се чини да га познајем. Је ли то висок човек?

— Средњег узраста.

— Са црном косом? питао је Флемвел несигурно.

— Јесте, са црном косом, одговорила је гђца Тереза.

— Са мало затубастим носом?

— Не, рекла је готово увређена гђца Тереза; у њега је римски нос.

— Гле, зар ја нисам рекао римски нос? чудио се Флемвел. Иначе елегантан младић.

— То је истина.

— Са финим понашањем?

— Да, да! одговорили су сви у једанпут. Дакле ви га познајете?

— Ја сам унапред знала, да ћете га ви познавати, ако је он нека позната личност, говорила је радосна гђа Малдертон. Дакле, шта мислите, ко је он?

— По вашем казивању, одговарао је са тихим гласом, готово са шаптањем Флемвел, јако наличи на племића Огестеса Фиц-Едварда Фиц-Џона Фиц-Осборна. Врло даровит, готово ексцентричан младић. Са свим је могуће да је променуо своје име из неких савремених разлога.

Терезино је срце јако куцало. Да ли је он заиста племић Огестес Фиц-Едвард Фиц Џон Фиц Осборн? Ала ће то дивно изгледати, док буде штампано на посетницама: Племићка Огестес Фиц-Едвард Фиц-Џон Фиц-Осборн. Већ и сама замисао била је изванредна.

— Сад ће бити пет сати, говорио је г. Малдертон. Ваљда нас не ће оманути.

— Ево га! викнула је гђца Тереза, кад је чула неко куцање на вратима. Од једанпут сви су се укочили на својим местима. Трудили су се да изгледају, као да и не ишчекивају никог.

Врата су се отворила и слуга јави — г. Бартона.

— Гле, како се налазиш драги мој. Има ли што ново? смешио је пријатељски г. Малдертон. У себи зацело није ни пожелео, да види свог шурака.

— Ништа, одговорио је трговац. Ништа особито; бар ја нисам ништа приметио. Како сте момци и удаваче? Г. Флемвелу, мило ми је да вас видим!

— Ево г. Спаркинса на црном коњу! узвикнуо је млади Том. И заиста су спазили кроз прозор г. Спаркинса, где јаше на неком дебелом коњу. Коњ је скакао и разбацивао се, као да носи на себи неку јуначину. Једва се мало умирио, да је Хорације могао сићи с њега на сто метара пред капијом. Церемонија при његовим уласку обавила се на необичан начин. Флемвел је гледао Хорација кроз своје зелене наочари са неком тајанственом важношћу. Учтиви Хорације задуго је гледао у гђцу Терезу.

— Је ли то племић Огостес или како се зове? питао је врло тихим гласом. г. Малдертон Флемвела, кад су улазили у собу, где је било постављено за ручак.

— Није, бар није у потпуном смислу.

— Па ко је то онда?

— Пст! шаптао је Флемвел. При том је дрмао главом, што је могло значити да га познаје, али да има важна разлога, да то за сада прећути. Напоследку, ко би знао, можда је то и сам министар, који хоће да се упозна са обичајима обичног света.

— Бирајте себи госпођу г. Спаркинсу; ако је по вољи, рекао је радосно г. Малдертон. Џон, стави столицу за господина између гђце Терезе и гђце Маре! заповедио је послужитељу, који је иначе проводио своје службовање у штали и башти. Но, данас у почаст г. Спаркинсу био је обучен у лепо одело сјајне ципеле и са белом краватом на прсима, само да више импонује и да број послужитеља изгледа већи.

(Свршиће се.)

друштву са хајдуцима спремила ово убиство. Али као да је и то могуће. Телеграм попа Тоше из Лазаревца наводи да начелник Пајевић узима на одговор писара, који је почео да извиђа и улази у траг овом злочину. А за што? Ово ће нам најскорија будућност показати, само ако се савесно трагање за овим грозним злочинством поведе. Не буде ли савести, онда нам ништа друго не остаје, но да мирно сагнемо главу и чекамо, да и нас Љубина судба постигне у сред овога нашег лепог Београда, само ако нас на око узме ко год, који благотворну наклоност ових данашњих неутралаца буде уживао. Далеко смо у Србији дотерали!

*

Адреса нишке скупштине. Депутација скупштине је краљици при дочеку предала оваку адресу: Ваше Величанство. Од оног времена, када је промисао Божији учинио да ви постанете грађанка Србије и мати, онда миле узданице и данас љубљеног краља српског, збило се је у Србији много великих догађаја. У догађајима, који су од српских грађана изискивали жртве, ви сте предњачили примером благородног труда и велике дарежљивости. Ви сте својим делима и својом љубављу према народу стекли искрену љубав народа српског. Па и опет, зла судбина Србије хтела је да родитељи краљеви, да ви, добротворка народна, будете удаљени из народнога недра, хтела је да ви, нежна мати, будете удаљени од свога јединца, и да ваше нежно срце буде горко уцвељено, хтела је да будете удаљени из отаџбине за коју сте вазда само љубави имали и којој сте и краља родили. Народно представништво испуњено је радошћу што може констатовати, да је време, у коме су се и таке неприродности могле догодити, за Србију прошло. Народно представништво сматра за срећу, што је могло имати ту милу прилику да вашем величанству, као тумач народних осећања из дубине душе и срца свога узвикне: Добро нам дошла, узвишена краљице мати!

*

Свечана престава. У суботу била је у народном позоришту у Београду свечана престава у част краљице Наталије. Приказивана је Шапчанинова „Задужбина“.

Нови Сад, 1. маја.

Састанак српско-романских делегација. Вршачко „Српство“ пише: У четвртак 27. априла о. г. одржан је у Вршцу састанак српско-романске делегације, којој је задаћа била, да мирним путем спроведе јерархијску деобу између Срба и Романа. Од стране Срба били су чланови делегације: епископ Нектарије, др. М. Полит, и др. Т. Недељковић; од стране Румуна пак: епископ др. Никола Попеа, Вићентије Бабеш и Јосиф Гал. Осим тога учествовао је и др. Светозар Димитријевић, адвокат, као референт о току парница између Срба и Румуна, које он води.

Делегације су држале седнице од 9 часова из јутра до ½1, и после подне од 4 до ½7. Наши дворски кругови крили су извештај о резултату делегација, да би своме листу („Будућност“) обезбедили престиж, да је он најбоље обавештен. Кад се од наше стране тражило објашњење, рекоше, да је то тајна, али за то ће њин лист ту тајну смети открити. Услед тога колали су по вароши разни гласови о резултату делегација: час повољни, а час неповољни. Тек при завршетку листа дознали смо шта је у ствари, те то овде и доносимо:

Срби су предложили, да се започети процеси у 6 помешаних општина: Великој Маргити, Сараволи, Чакову, Фенлаку, Делиблату и Вел. Сентмиклошу обуставе, те да се у тим општинама подели имање на основу паритета т. ј. пола Србима, а пола Румунима.

Романски су делегати изјавили, да они тај предлог не могу примити, што они нису добили пуномоћ, да само о тим општинама решавају, у којима ће се деоба спровести путем процеса, него да изреку опћа начела за деобу свих помешаних српско-романских општина, и то да се карловачка српско-романска погодба од 1871. године допуни: у оним општинама, где су Срби и Романи у подједнаком броју или није међу њима велика бројна разлика, да се дели имање на пола; где је бројна разлика велика, да бројнија народност добије две трећине, а мања народност једну трећину од укупног имања, те да се на овај начин може спровести деоба у свакој општини, где год то зажели више од 100 душа.

На овај предлог Романа нису могли српски делегати пристати, већ су покушавали, да склоне Романе на свој предлог, но на то нису ови хтели пристати. С тога Срби делегати изјавише, да узимају романски предлог просто на знање, с примедбом, да ће записник делегација поднети саборском одбору, да он о овом предлогу донесе решење.

Ми ћемо у овој ствари првом приликом изрећи своје мишљење.

*

Мађарска захвалност. Јавили смо већ, да је неколико Мађара, под вођством грофа Јевђенија Зичија, отишло у Азију, да траже своје сроднике и браћу. Пут их води преко Русије, а руске су их власти сваком предусретљивошћу дочекали, но какву су захвалност добили? Ево, шта вели један члан те експедиције: „Јуримо према Одеси и Русима, које замишљасмо као чудовишта и страховишта . . . Садецки је имао револвер, а и слуга беше наоружан. Са страхом се приближисмо царинарници, а пред нас излажаше слика Сибирије и Камчатке, камо ће нас царински званичници сигурно послати; грофов ловац већ пожали, што није понео оружје . . .“ Кад тамо, наиђоше међу званичницима царине на људе, који су учтивији, него ли сами званичници министарства по сред Будимпеште Ето, тако Мађари стваваху себи Русију и њене званичнике! Да се спремаху у централну Африку, не би сироти токико страха имали, као у Русију. Но разочараху се, јер наиђоше на образованост, какву немају по сред Пеште. Ако су Мађари и били толико плитки, да су о образованој Русији тако шта и могли помислити, нису се требали тиме брукати и то износити на јавност као захвалу на оваком дочеку. Тима су сами доказали своје образовање, Нека се не чувају они Руса, него нека се причувају од оне своје браће тамо у Азији, да они само не покажу стару ћуд!

Политичке новости.

— Критичан положај у Румунији Из румунског парламента опозиција је иступила, што је изазвало веома критичан положај и што је требало да изазове распуст сабора, но краљ је изјавио, да то не ће никако учинити, и с тога је парламенат наставио свој рад. У овом невгодном положају влади је добро дошло, што се седнице парламента, већ по досадањем дневном реду, затварају у понедељак, те тако није била приморана, да распише нове изборе на места одступелих педесет и седам посланика и сенатора. Опозиција је иступила изјавом, да уз тако неваконит рад владин не може остати у парламенту, јер не ће да буде саучесник грешења владиног о законитост и уставност. И баш у тај мах влада је погрешила, што је у парламенту без опозиције протурила своја два предлога: да председник при изборима може увек војску довести и да кортеше и бувције може власт одмах затворити, којима не ће више судити порота, него обичан суд. И сенат и посланичка кућа примили су ове предлоге, због чега су и три сенатора владине странке из сената иступили. Положај је врло озбиљан.

Вести из места и са стране.

Свечана седница „Матице Српске“. Одржала је у понедељак 1. маја у славу стогодишњег рођендана Павла Јосифа Шафарика. Осим чланова књижевног одељења било је довољно публике, и леп број женскиња. Карловачки професор г. Ђорђе Магарашевић читао је свечано предавање о слављенику и исцрпним и живим цртањем живота му и карактера и огромног рада, о великим заслугама му за Словене, а нарочито за нас Србе, одржао је до краја у свежини пажњу присутних, који су му при крају видљивим знацима својим признањем благодарили на труду. Заиста, када би се, по правилима, овака предавања чешће држала, допринела би доста, да се наш учмали просветни живот опет пробуди.

Српска Банка у Загребу. Рок за полагање друге уплате за акције Српске Банке исгиче 3. (15.) маја. Према статутима ко до тог дана не положи другу уплату платиће 6% за задоцнење до дана полагања, и то ако положи најдаље до 3 (15) јуна т. г. Ко до овог рока не положи другу уплату, губи сву прву уплату и брише се из редова акционара.

Школски савет држао је 25. априла (7. маја) о. г. расправљали су и решили од главнијих предмета по „Српском Сиону“ следеће: 1. Правила, која су од управе српске више девојачке школе у Н. Саду у погледу школских испита поднесена, потврђена су са неким малим изменама. — 2. Стручни пододбор школ. савета поднео је извештај са нацртом „Наставне основе за срп. вероисп. школе“. Овај нацрт је одобрен, и решено, да се исти већ почетком 1895/6. шк. године уведе, а уједно је ван крепости стављен наставни план од 6. (18.) јуна 1878 као и наставни план за учење мађарског језика од 10. (31.) августа 1888. год, — 3. Издати су учитељски декрети Мили Биримчевој изабраној учитељици у Сентомашу, Љубомиру Миловановом у Ст. Вечеју, Жарку Шикопарији учит. у Дероњи, Владиславу Торђанском учит. у Тиса Сент-Миклушу, Милеви Радићевој учит. у Т. Кањижи и Даринци Прерадовић учит. у Бега Св. Ђурђи. — У погледу уређења одељене наставе на учитељској школи у Сомбору (мушких и женских) решено је, да се за сад распише стечај на два нова професорска места.

Радња епархијских власти у Н. Саду. Епарх. консисторија бачка одржала је дана 17. (29.) априла о. г. под председништвом Његовог Преосвештенства госп. Германа Опачића епископа своју редовну седницу, у којој су решени ови предмети: Узета је на знање промена консист. бележника. — Препоручени су за државну припомоћ: М. В. парох у Б. М. П. парох у Ш. и М. Б. парох у Р. М. — Препоручене су даље за држ. припомоћ три свештеничке удовице. — Позван је на одговор Ђ. Ј. парох у С. због неправилно истављеног матрик. извода. — Узети су на знање извештаји окр. протопресвитера о свештеничкој исповеди с тим, да ће се неисповеђени свештеници имати накнадно, за време поста петровског исповедити; они пак свештеници протопресвитерата сомборског, који изостанак свој од заказане исповести ничим не извинише, позвани су на одговор. — Оболелом сист. пароху ст. бечејском протојерију А. Поповићу одузето је право на епитрахиљ, а администрација парохије му поверена привремено проти Јовану Бороти. — Окончан је спор између пароха суботичког и личног му помоћника у погледу дотације им. — Узето је на знање пострижење ковиљског искушеника Богдана Ђаковића у монашки чин са именом Викентијем. — Спроведен је МЦСавету призив суспендованог пароха петровоселског П. П. против овостр. решења К 101 ех 1895. — На тужбу пароха пачирског упућена је тамошња црк. општина да споразумно са својим парохом постави новог црквењака. — Издата је на изјашњење истој општини пријава пароха Јак. Арадског ради самовољног закидања плате му и у погледу парохијског стана. — Дозвољено је црк. општини у Ст. Паланци, да може на јутрењу преко лета звонити раније. — Прегледане су и одобрене неке слике Ђорђа Крстића за чурушку цркву. — Потврђена су правила за „Убоги Дом“ у Сентомашу, која је основала Марија Алексијевић рођ. Панин. — Издата је на изјасњење администратору парохије силбашке Т. П. пријава неколицине силбашких становника због неуредног вршења свештеничке службе. — Решавано је осим тога више бракоразводних парница и донесена једна бракоразводна пресуда.

Несрећа код Бузеја. Ужасна катастрофа, која је задесила бузејску долину због провале велико, насипа о којој смо већ писали, приписује се јакој зими. Ресервоар за воду налазио се 273 метра високо у гори, где је оне зиме забележено 27 грађи испод нуле. Насип, који је на 500 метара дужине затварао долину, широк је у основи 20 метара, а толико је и висок, но био је нешто слабије утврђен, па се пре неколико година био избочио у средини за један метар. Пукотине које се због тога појавиле биле затрпане су дрвеним клиновима и замазане бетоном. Сада је вода најпре продрла у те пукотине. Оно седам милијуна куб. метара воде у резервоару притисло је насип силним притиском, па кад је пробушило и порушило насип, вода је толиком снагом полетила у долину, да је на 500 метара даљине понела са собом огромне стене и камење. За сада се зна, да се удавило до 121 особа. Седам села поплављено је, а од њих су Бузеј и Диевр разорени. Њиве и вртови, ливаде и шуме опустошене су у даљини од 20 километара. И много марве је пропало. Штета се још не може установити, али прелази милионе.

Најновије вести.

И опет одложена криза. У недељу је Банфи био на аудијенцији код краља и предао му молбу потписану од свију чланова кабинета, у којој иште, да краљ свакако нареди, да се у Рим пошље протест, јер би једино то била сатисфакција за Банфија. Краљ је Банфија доста хладно примио и рекао му, да сада никаква одговора дати не може, пошто је уморан од пута у Полу и пошто га сутра чека свечаност примања маршалског чина у пруској војсци којим је нашег краља одликовао цар Немачке. Према томе и по речима краљевим ову ће ствар краљ тек за три до четир дана решити. Пре Банфија примио је краљ на аудијенцију Калнокија. А после обојице барона Јожику, који као што се види игра у овој кризи велику улогу и на кога многи упиру очи као на наследника Банфијевог. И Банфи и Јожика вратили су се тог вечера — дакле и опет несвршена посла у Пешту.

Атентат на краља Милана. „Будапешти Хирлап“ доноси из Млетака вест о тобожњем атентату на Милана на сликарској изложби у Млецима ову вест: Још у Бечу су упозорили Милана на једног човека који га је узастопце свуда пратио. Тај човек дошао је за Миланом и на изложбу и када му се тако придружио да је Милан у опасност дошао баци се Милан на њега и свали га на земљу. Пред полицијом рекао је атентатор, да се зове Јован Марковић, а имао је уз себе нож и револвер. Ова вест свакако треба да се обистини.

Скридлов. Из Петрограда јављају, да је за врховног заповедника руске ратне морнарице у источном мору наименован генерал Скридлов.

ОГЛАСИ.

МАНУФАКТУРНА ТРГОВИНА

БРАЋЕ МИЧА

У ЧАКОВУ 1—3

треба једног помоћника, који је војничкој дужности задоста учинио, српским и романским језиком довољно влада и који најдуже 15. јуна о. г. своје место наступити може.

Примећује се да је упитно место стално, и да при доказаној способности, изгледа има на скорашњу повишицу плате.

ТРАЖИ СЕ

трговачки помоћник, који је вичан у шпецерајској и гвожђарској струци. Ступити може одмах.

ЈОВАН ЉУБИША

2—3 Стара Пазова.

МОДЕ МАНУФАКТУРНА ТРГОВИНА

ЈОСИФА НЕБЛА

ВИНКОВЦИ 2—3

потребује једног помоћника који говори српски, немачки и мађарски

ИЗДАВАЊЕ

РИБОЛОВА ПОД ЗАКУП

Тителско друштво за подизање дамова (насипа) издаје путем јавне лицитације своје риболове у **првом** чурушком, **трећем** мошоринском и **четвртом** тителском **заливу** и у споредним ритовима, који овамо припадају, **на једну годину.** Лицитација ће се одржати у канцеларији управе ритова Англо-Аустријске Банке у Новом Саду (темеринска улица, кућа број 20) пре подне у 10 сахата. Вадијум је за чурушки и тителски залив, за сваки по 200 фор., а 100 фор. за мошорински и споредне ритове.

Због непредвиђених препрека одржаће се лицитација **7. (19.) маја.**

Нови Сад 1895. 3—5 **С. ХАЈ.**

Главни уредник: др. Емил Гаврила. За уредништво одговара: Никола Малешић. Срп. штампарија дра Свет. Милетића у Н. Саду.